

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: Prutningen

Citation: Wessel, Johan Herman: "Prutningen", i Wessel, Johan Herman: *J.H. Wessels Samlede Digte*, udg. af J. Levin , 1901, s. 93. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wesselhhl-shoot-workid71647/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: J.H. Wessels Samlede Digte

Har Skiebne villet dømmet
Hver af os til en Ige Part;
De to smykke snart.
De tænkte saa:
»Det kan man nok indgaae;
Hvad vi har dømt, har ingen kunde bære.
Man let kan sende Drømme gjøre.»

Paa Bredden de i Baaden Jesper laae.

En Times Tid gik der nok hen,
Før de omtalte to opvaagnede igjen.
De vilde strax en Sammenligning gjøre,
Før sandest Dørm at bære.
Den ene havde dømt, at hvidt var ikke sort.
Den anden: Vinteren drev Sommer bort.
De nu min Jesper søvne,
Og Baaden med.
Fra Landet fire Favne
Han havde kastet Anker ned
Og laae i Roelighed
Der Skrinet at opdirke.
De andres Skjeldord ei, og ei Forbandelser
Paa trygge Jesper vilde.
Han troig blev Arbeidet ved.
Han raabte kun i Land: »Min Dørm er nok den rette,
Jeg dømt, jeg bortførte det.»
(Og viste dem sit Skrin),
»Min Dørm er slagen artig indle
Omsider Skrinet sabnet er,
Og Jesper fandt, hvad I knap wene,
Sex vakre Kampestene.
Slig Seddel laas derved: Herr Finder! med Forlov,
De er, hvad fer jeg var,
Som grov,
Er Nat.

PRUTNINGEN.

Den Vilde haver hørt til Lov
Kun sin Natur.
Den var saa vil, som han, og puur;
Hos ham ei Tyverie blev nævnet og ei Rov.

Hvor hver til al: her lige Ret;
 Hvo stærkest er, erhobder det,
 Han troer, han kan behave.
 Han træer med Magt, han dog ei siges kan at reve.
 Hvad han erobret har, med Ret han kalder sit;
 Men er du stærkere, og er med Lysten
 Hans Gods at faae, saa er det dit
 Fra Øieblikket af, at du har vundet Dysten.

Her gaar det vel bedrøveligen til;
 Men Vildes Tid jeg ei tilbage ønske vil;
 Fordi jeg levede da vist nok endnu værre,
 Thi jeg er svag, o Herre!
 Men kiender mangen stærk, skjønt sulen Goliath,
 Som blant de Vilde nok gad være sat.

Men nu til vore bedre Søster.
 Vor Lov ei end den fattigste tilstøder,
 Sin Næstes tung: Pung at gribe i.
 Det faaer strax Navn af Tyveri,
 Og er det kiendt for grovt, saa veed den sode Gud,
 Man Straffen ei kan holde ud.
 Det kunde heller ikke den, som jeg nu nælder om.
 Han vovede saa dybt og tit at gribe,
 At han fik saadan Dors:
 Hamp skal hans Hals indknebe.
 (Hr. Læser! Notabene,
 Jeg fuldt og fast tør mene,
 Den Dommer lidt poetisk var,
 Thi Snæv deraf hans Dom vist har.)

Kort: Hamp dens Hals indkneb,
 Som dybt og tit i Pungen greb.

Nu tænker nok enhver om mig: du arme Synder!
 Dit Stykke alt er endt, dit Blad ei fyldes beelt.
 Men veitgefaelt.
 Nu Poesen først begynder.

Den Tyv, som blev, som nævnt, fordømt i Poesie,
 I Prosa man opklynger;
 Thi ved sliq Leilighed ei Messermanden synger.
 Han under Arbeid' sang maaskee, den Temmermand,
 Som bragte Bygningen i Stand,
 Hvis Tag var saa fatalt,
 I øvrigt luftig overalt.
 Snart alting var forbi;

Den Ting, som Tyven længte i,
Beta'r den Tommermand forlanger.
Bormester med ham prænger.*)
»Ter I forlange vel
En saadan Sum for saadan Bagatel?»
»Velgaaerneste Bormester!
Naar Træet er betalt, mig knap en Daler rester.«
»Ja reste her og reste der!
Jeg veed hos Haandværksfolk hvorledes Bruget er.
Mod Afslag af to femte Dele,
De faaer endda ret godt betalt det hele.«
»Skal mig den Ære vederrære,
(Bevar os fra en Ting saa slem!)
At bygge nogenlid en saadan Ting til Dem,
Jeg Buet mindste Delt ei kunde spare.
Kan De nu selv indsee,
Jeg taer det paa det knapteste.«

Moral.

For Galger aldrig meer du fordre maae af Næster,
End hvad du fordre vil for Ditt til Bormester.

SANCT SEBASTIAN.

Quis quibus antiferet?

Hver Kunstner har sit Sprog,
Hvorpaa Ukyndighed ei bliver klog.
En Billedhugger og en Maler
For Mængden tit det Labelsønske***) tæler;
Og et Beviis derpaa
Vi strax vil tæse. —

Krig, allermeest. Krig i Religionen,
For Landet farlig er.

En Landsbye laac Paris paa fire Mile nær,
Den hellige Sebastian for samme var Patronen.

---

*) Prænger, tinger, prutter.

**) Det Labelsønske, Norwegianne, Pladderønske, uforstaaeligt Sprog.